

ZOFIA BIESIEDZIN KL.IV

POMAGANIE JEST FAJNE

Nie tak dawno temu żyła sobie pewna dziewczyna o imieniu Eliza. Jej rodzice byli bardzo bogaci, więc nic jej nie brakowało. Miała wszystko na zawołanie przez co zrobiła się z niej rozkapryszona dziewczyna. Była bardzo pięknej urody, jednak nie należała do osób uczynnych i miłych. Gdy ktoś prosił ją o pomoc bez wahania odmawiała. Pewnego razu przechadzając się po parku zobaczyła, że w oddali leży jakaś przepięknie błyszcząca różnymi barwami rzecz. Eliza bardzo lubiła błyskotki więc podeszła sprawdzić co to takiego i ku jej zdziwieniu okazało się, że nic tam nie było. Zastanawiając się skąd dobiegał taki śliczny blask obchodziła wokół drzew i szukała odpowiedzi. Nagle zauważyła tajemniczą dziurę w ziemi i zaciekawiona co jest w środku, nachyliła się i w nią wpadła. Ciemnym tunelem spadała w dół i nagle trafiła do parku ale w zupełnie innym świecie. Rozejrzała się wokoło, jednak wszystko było w kolorach szarości a ludzie, którzy ją otaczali byli bez wyrazu i jacyś smutni, nie reagowali na nic. Chciała kogoś poprosić o pomoc ale wszyscy jej odmawiali bez uzasadnienia. Po chwili spostrzegła, że Ci ludzie reagują tak samo jak ona. Nie wiedząc co dalej robić usiadła pod drzewem i rozplakała się ze strachu i bezradności. Nagle podleciała do niej mała wróżka taka sama, jaką Eliza miała w swojej kolekcji figurek. Wróżka nie przyleciała jej na ratunek, lecz sama potrzebowała pomocy w odnalezieniu zagubionej książki, w której miała zapisane zaklęcia wszystkich światów. Eliza ujęta jej wyglądem i ogromną chęcią zmiany swojego charakteru bez wahania zaproponowała swoją pomoc. Wiedziała, że jeżeli pomoże wróżce, ona pomoże jej wrócić do domu, do swojego świata. Odnalezienie książki nie sprawiło jej żadnego kłopotu ponieważ jej blask rozjaśniał ponure miejsce w jakim obecnie znajdowała się dziewczynka. Uradowana wróżka natychmiast spełniła życzenie i odesłała Elizę do jej świata. To wydarzenie bardzo zmieniło Elizę. Dziewczynka zrozumiała, że obojętność jest straszna i było jej wstyd za jej wcześniejsze zachowanie. Odtąd Eliza stała się dobrą, uczynną i miłą a jej motto brzmiało: „POMAGANIE JEST FAJNE”.